

εξ ἐνεκτίκης, ν' ἔγαλλεται καὶ νὰ σκιρτᾷ διὸ τὴν πτωχείαν, νὰ λυπήται δὲ μόνον ἐάν δὲν εὐτυχήτωμεν νὰ καταντήσωμεν καὶ εἰ; Λιμόν διότι τὸ μὲν Εὐαγγέλιον λέγει: «Μηκάριοι οἱ παιῶντες καὶ διψῶντες ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται», αἱ δὲ ἀργυρῖοι ἐδόξαζον ὅτε «πολλῷ τι πλείους λιψοῦ κόρος ὠλεσεν ἔνδροι», καὶ «ὅτι πενία αὐτοδιδακτός ἐστιν ἀρετή». Λόφοι λοιπὸν θὰ χορτασθῶμεν μίαν ἡμέραν, τι παιράζει ἀν πάθωμεν τὸ τοῦ Ιπποτοῦ τοῦ Ἱεροκλέους, ἐχὼν δηλαδὴ ἀποθάνωμεν ἀπὸ τὴν πενίαν ἀροῦ μάθωμεν νὰ νηστεύωμεν; Πλὴν τούτου καὶ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς πτωχοὺς πολὺ πλέον τῶν πλουσίων, μάρτυς ὁ πλούσιος τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου,

«Ἄει ρούλαρθ' οἱ πέρητες τῶν θεῶν,»
καὶ οἱ ἀνθρώποι τοὺς πτωχοὺς τιμῶσιν ὑπὲρ τοὺς πλουσίους μετὰ θάρατος. Η ἱστορία ἡμῶν λέγει ὅτι,
«πενέστατοι ἐγένοντο οἱ ἀριστοὶ τῶν Ἑλλήνων. Αριστεῖδης ὁ Νικομάχου, καὶ Φωκίων ὁ Φώκου, καὶ Ἐπαριγνάνδας ὁ Πολύμηνδος, καὶ Πελοπίδας ὁ Θηρεύτης, καὶ Λάμπαχος ὁ Λητυκῆς, καὶ Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου, καὶ Εριάλτης ὁ Σορωνίδου.»

Οπόσα λοιπὸν καλὰ θ' ἀποκτήτωμεν πεινῶντες,
καὶ πάσον μάλιστα εὐθηνά!

α' — Δὲν θ' ἀποθάνωμεν ἀπὸ κόρου·

β' — θὰ χορτασθῶμεν ἀφοῦ ἀποθάνωμεν·
γ' — θὰ μᾶς ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς πλέον τῶν πλουσίων.
δ' — θὰ γίνωμεν πατώκορφοι ἐνάρετοι, καὶ
ε' — θὰ καταταχθῶμεν μετὰ τῶν εὐκλιτεστάτων
Ἑλλήνων.

Καὶ ὅμως εὔρισκονται τινὲς μωροὶ ἐπιθυμοῦντες;
ν' ἀνταλλάξωσι πρὸς εὐτελές; ἀργύριον τὴν τόσην μακριάντηα!

Ε.

Η Συνέλευσις ἀπεφάνθη μετὰ θερμὴν συζήτησιν
ὅτι οὐδὲν κάλυψε μπάρχει εἰς τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἑλλήνων Δ. Χρηστίδου, Κ. Λεβίδου καὶ Τ. Φιλήμονος.

Ο Κ. Ἑλλιστ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δια-
πραγματεύσεις γίνονται πρὸς τινὰ ἡγεμονόπαιδα τῆς
Δανίας ὅπως δεχθῆ τὸν ἐλληνικὸν θρόνον.

ΠΛΡΟΡΑΜΑΤΑ.

—ooo—

Φυλλάδιον 310 εἰς τὸ Φεβρουαρίου.

Σελ. 543. στήλ. β'. στήγ. ν'. ἀντὶ ἐάν γρ. θτι.
Σ. 543. στήλ. β'. στήγ. ν'. ἀντὶ ἀθετῶμεν γρ. ἀθετοῦμεν.
Σ. 544. στήλ. α' στήγ. ἀ'. ἀντὶ προκαλῶμεν γρ. προκαλοῦμεν.
Σ. 555. στήλ. β'. στήγ. κέ. ἀντὶ αἰδὼ γρ. αἰδώς.

Φυλλάδιον 311, α'. ης Μαρτίου.

Σελ. 589. στήλ. β', ., δ'. ἀντὶ περὶ τῆς πολιτικῆς, γρ.
περὶ τῆς πολωνικῆς.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Κατὰ τὸ ΙΓ' ἔτος.

— 400 —

Ἐγ τῇ εἰλευθέρᾳ Ἐλλάδι.

1. Λ. Ρ. Ράγκαβης, καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου.
2. Π. Καλλιγάρας, θύμ.
3. Κ. Φρεαρίτης, θύμ.
4. Ζ. Λάνθερερ, θύμ.
5. Ν. Σαρτόπολος, θύμ.
6. Ν. Δραγούμης.
7. Ν. Πετρής, καθηγ. Γυμνασίου.
8. Παῦλος Αδριανός.
9. Κ. Ν. Κωστής.
10. Α. Ν. Κωστής.
11. Ι. Περβάνογλους.
12. Η. Περβάνογλους.
13. Ι. Δεκιγάλλης, Ιατρός.
14. Ι. Σακκελίων.
15. Α. Βάλληνδρος.
16. Γ. Α. Γώγος.
17. Ι. Γ. Βαλαβάνης.
18. Στ. Ν. Δραγούμης.

Καὶ ἄλλοι ἀνώνυμοι:

Ἐγκές τῇ εἰλευθέρᾳ Ἐλλάδος.

1. Πριγκήπισ. Μασάλση (Δώρα Ἰστριάς) ἐν Τυρρηνίᾳ.
2. Χρ. Φιλητᾶς, καθηγητής Πανεπιστημίου, ἐν Κερκύρᾳ.
3. Ι. Τέλφης, καθηγητής ἐν Πέστῃ.
4. Βερβίτουώτης, ἐν Κερκύρᾳ.
5. Α. Γ. Παππάτης, Ιατρός ἐν Κωνσταντινούπολει.
6. Ἡλίας Τανταλίδης, αὐτ.
7. Μ. Παρανίκας, αὐτ.
8. Δ. Χρηστίδης, αὐτ.
9. Α. Νερούτσος, Ιατρός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
10. Α. Κυλούτσης, Ιατρός ἐν Σάμῳ.
11. Χ. Παρμενίης ἐν Μαγνηστρίᾳ.
12. Γ. Αριστείδης, Σχολάρχης ἐν Μιτιλήνῃ.
13. Γ. Μ. Μουγιούρης, θύμ. αὐτ.
14. Η. Φούσος, Πρύξενος Ἐλλάδος.
15. Δ. Ἀργέντης, ἐν Δακτίᾳ.
16. Λ. Τσελεπιδάκτης, ἐν Ἰσμαϊλίᾳ.
17. Η. Ἀραβαντινός, ἐν Ἰωαννίνοις.
18. Κ. Πώπη, ἐν Αρτη.
19. Λ. Κ. ἐν Πατσισίοις.
20. Ι. Ν. Σταρατέλος, ἐν Λευκάδῃ.
21. Ι. Σερεμέτης, ἐν Κεφαλληνίᾳ. Καὶ ἄλλοι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΓ'. ΤΟΜΟΥ.